mittere: si sint idonei: et eos instituere in bñficijs ad q̃ fuerint pñtati: lz ad epm si superesset admissio ⁊ ĩstitutō hmōi ptineret. ¶ Item in eodē.

Vis ad quē rectoris pñtatio in aliq̃ parochiali ecclesia noscit̃ ptinere quēpiā nō pstitutū in sacris pñtet ad eam: ipsum dūmō al's sit idoneus: ⁊ infra tēpus a iure statutū ad ordines: q̃s ipsi⁹ ecclesie cura requirit: valeat ꝓmoueri: ꝓcernim⁹ admittendū.

¶ Innocentius. iiij. dilecto filio andree capellano nr̄o.

De concessione prebende et ecclesie non vacantis. ¶.

Olim cūctis ⁊ ĩfra opponebat̃ itaq̃ ꝓ pte tua: q̃ cū pdcā ꝓpositura dū vacabat tibi ꝑ eum q̃ pferre potuit ipsam collata fuisset: collatio hmōi canōica existebat: maxime cū nulla ꝑ porē ipsuz q̃ illā impedire posset: inhibitio ꝓcessisset. ¶ Dicebat aūt pars altera q̃ cum pmisse lr̄e sede carnoten. vacāte: fuissent in capl'o publicate: ac pfatus eps tūc ꝛ capitulo ipso esset: ibiq̃ pñs existeret: ignorare nō potuit mādatū apl'icū sup pferenda mēorato. ¶. pbenda vl' dignitate sine cura quā ipe duceret acceptādā: cū pmo in ecclesia ipa pdcā vacaret: alij fuisse directū: ⁊ sic ꝑ pseqūs facultatē sibi esse sublatā pferendi hmōi dignitatē ꝓpt̃ qō videbat̃: q̃ nec ꝑ se nec ꝑ aliū pfatā ꝓpositurā curā nō hñtē aīaꝝ annexā: q̃ pmo post mādatū ipsum in ecclesia pdicta vacauit potuerit alicui psone pferre: pſertim cū iam dictus por eodem publicato mādato mox pfato. ¶. pbendā l' dignitatez curā hmōi nō hñtē: quā pmo in eadem ecclesia vacare ꝓtingeret: ꝓtulisset: nec al's et̃ put allegabat̃ pdesse poterat ipsi⁹ episcopi ignorātia ĩ hac parte: naz si alicui a sede ap. pcedat̃: q̃ excōicari nō possit: licz id forsitan su⁹ ignoret eps nō tñ ꝓpter hoc ei⁹ ligat̃ snia siquā pferat in eundē. ¶ Similit̃ si alicui pferēdi pbendā aliquā tribuat̃ a sede ap. ptās ex hocipso videt̃ q̃ sit cēo pferendi tūc eam pmit⁹ intēdicta facultas. ¶ Nec obstaret si forte obijceretur q̃ lex seu pstō vl' mandatū nullos astringūt nisi postq̃ ad noticiam puenerint eorundē: aut nisi p⁹ tēp⁹ infra qō ignorare mūme ꝯtu issent: q̃ in ꝓuilegijs ⁊ indulgentijs seu pcessionib spālib secus existit: in qbꝫ sufficit q̃ ad illoꝝ qbꝫ pcedunt̃ noticiaz puenīāt: vt patet cū indulget̃ alicui q̃ excōicari non possit: sicut supius est exp̄ssuz: ⁊ qdē cū tribuit̃ alicui ptās pferēdi prebendam: videt̃ ꝓculdubio ei concedi aliquid speciale.

¶ Adijciebat̃ insup q̃ cū snia statim arcet etiā ignorātē qm̄ si ꝓtra plātū aliquē absentem

sic potestas hui⁹ gratie vacāte sede in capitulu nō trāsiret.

e Idonei. ĩtelligit̃ si nō sit appositū: ō elec. causam que.

f Epm. soluz ea enī q̃ sunt iurisditōis trāseūt in capl'm vacante sede: vt in iuriḃ superi⁹ allegatis. ad idez ꝯ here. ad abolendā. qō verū ĩtelligas: nisi interdictū esset eis a papa: vt s̄. e. li. ꝯ ma. ⁊ obe. c. vno.

a Vis ad quez. qō ĩ ꝯcere. s̄. ꝯ era. et q̃literea. ꝯ dispēsatiōe olim fieri poterat. est hic hodie ius cōmūe: qō verū ĩtelligo ĩ hoc suo casu. s. cuz pñtat̃ q̃s ad rectoriā ecclesie parochial' ꝑ patronū. Sic autez vt dixi s̄. ꝯ pbē. si ꝑ clericis pauperibus.

b Statutū. s̄. ꝯ elec. licz canon.

c Q Via. si mādet̃ alicui ꝓuideri ꝯ dignitate vacāta quā duxerit acceptandā ⁊ vacat dignitas quā aīi acceptationez ordinari⁹ pfert: tenec ipsi⁹ collatio: etiaz si executor impetrātis aīi acceptatiōez fecerit refuatōez inhibitiōez ⁊ pcessus super pma vacāte. Cōtra huc casum stil⁹ curie clausulaz adiuenit: q̃ statuit terminū acceptādi: inhibēs infra illū collatōez fieri cū ꝯcreto: qō dic vt ĩ de. e. ti. cū ei quē. ij. Rñ.

d Et infra. sub hoc infra intelligas factū. s. q̃ inno. ꝯdit gr̄az draconi sup pma pbēda vel dignitate sine cura q̃ vacaret ĩ ecclesia carnoten. quā duceret acceptādam: dato sibi porē q̃dā in executorē: ⁊ ĩ lr̄is suis erat ꝯcretū. por ille accessit ad eccl'iaz carnotē. q̃ tūc vacabat: ⁊ ibi ĩ capl'o ĩ q̃ erat sbdecan⁹: gr̄az publicauit ⁊ ꝓtulit ibidē illi. d. dignitatē sñ cura l' pbādā q̃ ibi p⁹ vacaret quā ducēt acceptādā: ibidēs ne q̃s veiret ꝗ suā coll'oez: ⁊ pnūciās irritū sec⁹ fcm. Ꝑ⁹ ꝓposit⁹ nouāie ĩ vltimarunis pnb ꝯcessit p⁹ electo ⁊ pfirmato sbdecāo ipi⁹ eccl'e carnotē. ĩ eꝑz carnotē. ꝓposita at̃ illa erat dignitas sñ cura ĩ eccl'a carnot̃. g. scti eustachij. cardial' ĩ prib illi legat⁹ supplicauit ēpo vt dignitatē illā pferret andree nepoti ꝯmī pape: episcop⁹ ille pmisit illi cardiali vt pferret: qō fcm ē. por at̃ ille executor dracons audiēs dignitatē illā vacasse: pmisit cuidā archipsbro q̃ illū draconē q̃ ipaz dignitatē acceptauit ꝯbet ō ipa iuestire: qō fcm ē mōit. d. ⁊. a. sup hac dignitate q̃stiōe sborta: ꝓtes fuerī corā papa. ⁊ p⁹ allegauit. a. vt seq̃tur. hec patet̃ idecisa: ⁊ ex his q̃ seq̃nt̃ ĩfra. Et diuide ĩ. vj. ptes. In pma q̃ durat vsq̃ ibi: dicebat aūt. pomit̃ an. petiuo. In secunda que durat vsq̃ ibi: ex parte. pon itur. d. ꝯdefensio. In tercia que durat vsq̃ ibi: sed exitit. ponūtur replicatōnes an. In quarta q̃ durat vsq̃ ibi: ecōuerso: ponūt̃ duplicatiōes draconis. In q̃nta que durat vsq̃ ad §. nos itaq̃: ponunt̃ triplicatōnes an. In sexta ꝑ an. sententia ferē.

e Predicta. idecisa: sic ĩ. ꝯ re. ec. ñ alie. dudū.

f Vacabat. notabat factū partis alterius: q̃ dicēt: illi. d. fuit collata pbenda ꝑ executorē suū anteq̃ vacaret sed mihi vacans collata fuit.

g Pomit. s. ꝑ epm seu eius auctē vt s̄ dixi. interdū enā sol⁹ eps talia cōfert: interdū cū capl'o sm diuersas psuetudines q̃ dic vt no. de elec. cuz ecclesia vulterana. ĩ. ne se. va. c. vno. ⁊ bñ dixit q̃ poterat: q̃ al's collatō nō valuisset: q̃ ꝑ nō dato hēt̃ q̃ ab illo dat̃ ⁊c ꝯ iurepa. q̃ aūt. ibi ꝯ hoc. Jo. an.

h Priorē. q̃ fuerat executor dracōis. vt dixi s̄.

i Posset. No. q̃ aliq̃ pcesserat. ß nō talis que ipedire posset: ⁊ erat rō. q̃ fuerat facta ante acceptatōnem: vt patz. ĩ. v̄. subuūctū.

k Dimisse. indecisa impetrate ꝑ illum. d. ad porem executorē suū.

l Publicate. vñ ꝑ hoc videbat̃ dignitas effecta vt. ĩ. e. si capitulo. ß nō est verū hoc casu: vt ibi dicam. Jo. an.

m Esset. sic s̄ ō referi. eā te. ⁊ lz hoc nō ignoraret nō tñ ĩgrabat coll'oz ꝑ porē facta aīi vacatiōz ⁊ acceptatōnē nō valere ⁊ iō iste allegatōes ignorantie parz psunt.

n Sine cura. ⁊ si hoc nō fuisset adiectū ꝯ tali intelligēdū erat: vt s̄. e. li. ꝯ pben. cum in illis. j. Rñ.

o Videbat̃. male ĩtelligentib subtiliter autē intuēntib hoc ñ videbat̃ s̄: ꝯ trāsla. inter corporalia. §. j.

p Allegabatur. ꝑ parte ipsius. d. ad corroborandam exceptionē vel defensionem suam. Jo. an.

q Non possit. vt. ĩ. ō pnil'. volentes. talia tñ ꝓuilegia nō extēdunt̃ ad snias ordinariorꝫ: nisi in casibus vt. ĩ. e. ti. ne aliqui.

r Similiter. parz valet hec similitudo: quia alia ratio reformat pactum vt patet. ĩ. §. ex parte.

s Tempus. qō est duoꝫ mensiū a tpe publicatōis: postea vo nō valebit ignorantiā allegare: vt in aut. vt facte no. consti. circa pn. ⁊ s̄: ne cle. vl' mo. sup specula. ⁊ hic adde qō dixi in ti. sup data ĩ vl. glo.

t Priuilegijs. hec allegatio intelligit̃ sm rñsionē aduerse partis. ĩ. e. §. ex parte. ⁊ poterat eē rō: q̃ pstōes sunt penales ⁊ sic ex se odiose: ꝓuilegia gratiosa: ⁊ sic fauorabilia. ad hoc. ĩ. ꝯ re. iur. odia. ß lz hoc ꝓbabile videat̃ sm predictum. §. ꝯbet intelligi.

u Speciale. quasi sm intentionem allegantis littera pro. d. directa priuilegium est censenda: ⁊ sic non requiratur episcopi scientia: ß nō est ita vt sequit̃. Jo. an.

v Absentem. contumaciter al's ꝗ. iij. q. ix. ꝑ totum.

u Depositionis. idem in inhibitõe suspensiõe vl' excõicatõe vr: ad hoc de w. ⁊ ptu. vitatis. i fi.

x Valebat. hoc vex eet si de certa pbēda l' dignitate mādatū fuisset: vl' i casu isto p acceptatōz: ⁊ hoc ñ aduertit allegator.

a Vim suā hūt. pulegiū eīm datū alicui stanz vim suā hz cū puenerit ad illū cui pcedit: ad hoc ſa. lex dicēs: q si scripsi suo meo vt in libertate moret: nō stati liber est: ſ tūc cū lra ad ipsum peuenerit. ff. d acq. pos. l. q absenti seruo. in pn. ſ nō sic cū dat alicui ptās pferendi pbendā: vt. j. v. nō sic aūt ⁊c

b Certam. expssaz vl' nō expssam. puta primā que vacauerit.

c Incertā. sic cū dr pbēdā pferas quā duxerit acceptādā vt i casu nro.

d Adimat. s. de pbē. dilectus. ij.

e Et irritū. no. q executor q hz ptātē pferēdi: pōt interdicere collatōez ei ad quē ptinet de iure: ⁊ reseruare sibi collatōz ⁊ decernere irritū quod postea fieret sic ⁊ legat de iurepa. cū dilectus. ⁊ no. de hoc de pbē. c. vi. ⁊ sic habes hic tres casus in qb pbenda afficit. de his videbis. j. e. si capitulo. ⁊. c. si soli.

f Quia cū illi. optima rnsio. ⁊ fm inno. papa eīm pbēdas oēs ⁊ dignitates pferre pt: ē d pbē. c. ij. ⁊ tn illi ad qs coll'o spectat: pnt illas pferre: nisi p papa insinuet illi q ñ pferāt cū decreto: sic p talē ptātem datā executori: nō auferet ei ad quē ptinet pferēdi ptās nisi i lris id dicat. s. q pferre nō possit. Jo. an.

g Illi. executori.

h Ab ipso. ro. ponti.

i Subiūctū. p parte ipsi an. cui scribit.

k Post acceptatōz. intelligit aī acceptare petēdo p executorē suuz sibi cōferri bnficiū qd potat acceptare: vl' recipiendo illō sibi pnti collatū vt i cle. e. ti. cū ei quē. ij. Fr.

l Acceptaret. no. q qn scribit sb hac forma quā duxerit acceptādā: decernētes irritū ⁊ inane: executor aī illā acceptatōez nil pōt facere: ⁊ si fecerit nō valebit: tanq sup incerto platū. ar. ff. qd cuiusq vniuer. l. item eop. §. j. Si vo papa mandet alicui prouideri de pbenda quā duxerit acceptandā sine cl'a illa decernētes. tūc tenebit collatio illius ad quem de iure ptinet: anteq ei nūciet de acceptatiōe. Si aūt papa mandat alicui prouideri de pbenda quā acceptauerit cum

depositionis sentētia pferat: pract quos iniuit ignorant postea vt platus nullū robur obtinet firmitatis: ⁊ i supdcis lris irritū decernim ⁊ inane qcqd sup hmōi pbēda l' dignitate ō nrm ptigerit attentari mandatū: collatō quā idē eps p tale nrm decretū siue illud ignorauerit siue non: de pfata ppositura p se l' p aliū fecerat nō valebat. Ex pte vo tua extitit replicatū: q hoc de ill' pulegijs ⁊ indulgētijs eqtate suadēte dz intelligi q vim suā hūt: mox cū ad illos qb cōcedunt puenūt: ex qx tenore liqdo nosci pōt: q talis circa ea fuerit intētio pcedētis: vtpote cū alicui pcedit q excōicari ñ possit: ex b ei eident apparet alijs ipsuz excōicādi ademptā esse penit facultatē: ñ sic āt si alicui pferēdi pbēdā siue certā siue icertā tribuat ptās: nō ei tūc eē videt tribuētis intētio vt p b ei ad cui donatōz pbenda ipsa ptinet pferēdi possibilitas adimat: nisi pus ille sibi notificet: q eam velit p hmōi ptātē pferre: aut ei collatōnez interdicat illi: vel postq ipsi notificauerit talē ptātem fore sibi pcessaz: vacuū decernat ⁊ irritū si sec d ipsa psumat: qz cū illi nō amplior det ptās: q ipse ro. ponti. hēat in hac pte sicut p eā quā obtinet ipse ro. pon. facultas pferendi bnficiū vel pbēdā nisi suā insinuet voluntatē: alicui nō auferet: siliter ⁊ p eā q talit illi ab ipo pcedit ei ad quē ipsi pbende spectat collatō: pusq insinuet ille sibi q velit eaz pcedere: l' et pferat si forte vacet: ptās nō tollit cōferendi: nisi forsan q ipsaz cōferre ñ possit: expmat in pcessione hmōi ptātis: tūc eīm licz talē pcessionē fortassis ignoret sua tamē collatio si postmodū

pbendā ipsaz pferat: nihil valet: cū satis sup b pcedētis intentio agscat: sicut cū idulget alicui q excōicari nō valeat: vt in supioribz est premissum. Subiūctū etiā extitit: q cū memorato pori p pfatas lras mādanissem vt meorato. D. pbendā l' dignitatē sine cura quā acceptādā duceret: si vacaret tūc: l' qpmo vacare ptingeret i eccl'ia pdcā pferret: idē por puidēdi ei de pbēda vl' dignitate ipsa nisi p acceptōnē ipsi ñ hēbat aliquā ptātē: vñ cū sepedcā ppositā fuerit tibi anteq illā idē. D. acceptaret pfati epi aucte collata: hmōi collatō tal' mādati nri ptextu etiā si p illud eps ipe sciuisset nō poterat vacuari: nrm āt in hac pte decretū ad pbēdaz seu dignitatē quā pdict D. acceptaret referri debebat: alioqn sup incerto fuisset edituz: nec aliquē astrinxisset. Dz extitit ex aduerso rnsiuz: q ⁊ si p fat por iā dcō. D. pbēdā l' dignitatē hmōi cū vacaret ante hmōi acceptatōz pferre nequiret. Idē tn. D. pbēdā l' dignitatē talē licite posset ⁊ libere acceptare: quare pdict eps pfatā ppositurā: cū nō pus eū reqsierit: an acceptare vellet candē: cuiq pferre nō potuit: qnimo ipsi collatio cū idē. D ppositurā ipsam postmodum acceptarit: irritari dz: ⁊ pcessio p iam dictū archipsbyterū sibi facta dz stabit pmanere: sic cū legat alicui vn ex suis quē elegerit l' optauerit: ⁊ heres aī optionē vl' electōz illi mūmittit aliquē l' alienat ex ill': pfecto mūmissio l' alienatio irritat: ceditqz ille legato: si legatari eū duxerit eligēdū Econt vo p pte tua ppositū extitit: q id i vltis volūtatibz tenet: nec pmissa i legatis

clausula decernētes: tūc acceptatōe fcta statim executor inponit auctez suam pbēdo ne ō pbibitōez suā alt qd disponat de illa pbēda: decernendo irritū ⁊ inane quicqd postea duxerit faciendū cū hoc p illā formā sit ei pcessuz. nec valebit pusio tūc facta ab eo ad quē ptinet illi pbē de collatio: etiaz ignorāte hmōi acceptationez ⁊ decretū. ber.

m Talis. s. quā duxerit acceptādam.

n Referri. lz igit dicatur in lris: decernētes ⁊c. nihil opat decretuz pusq fiat acceptatio: al's decretū esset sup icerto: put sonit. papa ei nō vult q stati assumat illud decretū suū vigorē: ſ tūc cū acceptauerit tūc valet: et si ille ad quē ptinet collatio ignorauerit acceptatōnez. q tunc decretū suum vigorē ⁊ ligat ignorantes: vt hic. et s. de pben. duduz. sec eīm est in casu vel decreto: qd phibet aliqd fieri: et qd ō factuz fuerit cassat q: stati ligat. xxv q. iij. Dicimus: s. de elec. qz ppt. v. alit ⁊c. qñ nō opponit clausula illa: decernentes: sepe locū hz regula illa multa fieri phibent: facta tn tenet: de regula. ad aplicā: fm ber.

o Astrinxisset. pcor. cle. e. ti. cuz ei quem. ij. Fñ.

p Ex aduerso. s. ex pte diaconis.

q Archiepsbiteruz. cui prior q erat executor diaconis pmiserat collatōnez ppositure: vt patz in iregra: ⁊ di xi in prin.

r Legat. pōit tenorez legis. ff. de op. leg. si cū optio. Jo. an.

s Ceditqz ille. s. seruus manumissus vel alienatus anteq legatarius elegerit. legatarius ergo poterit illū suū manumissuz vel alienatuz vendicare si voluerit: forsitan seruus ille alijs suis melior erat: ⁊ heres legatario electiōez auferre nō potuit. eodē mō videbat q episcopus non potuerit auferre electiōem ulti diaconi. ⁊ sic collatio archipresbiteri valere debebat. hoc intendit hec allegatio: sed non est vera. ber.

t Ultimus. cōmunis rnsio aduocatorum nostri tpis ad. l. infortiati. speciale in vlimis volūtatibz. Dz dicāt quare: vñ adimrādo

dicebat ostī. Domine dominus noster ꝛc. si in omnis voluntatibꝫ hoc locum habeat: multo fortius in beneficijs ī quibus est adhuc plenior interpretatio facienda: s̄ de donat. cum dilectus. Sed non aduertit q̄ ista nō sunt talia bñficia: que sic large sunt interp̄tāda: vt notauerat de elec. dudum. ⁊ habes s̄. de pben. q̄ris. j.

u Futuris. vt lego licio vnū fetuz nasciturum de grege quez eligere voluerit. ⁊ fuit huius mandati forma simil' huic legato dum dicit que primo vacauerit: quaz duxerit acceptandā: legatū de p̄senti est: lego tibi vnum de fetis meis quē elegeris. in his a tempore adite hereditatis intelligat rei legate dominū fuisse legatarij: vnde nec suū legatū sub ꝓdi. heres manumittēdo facit liberz. ff. de mānumi. l. seruū. Jo. an.

x Illis. legatis de futuro ibi non pōt ad eligendū terminꝫ assignari vt sequit: ſ in legatis de p̄senti bene assignat terminus legatario ad eligendū. assignabit eīs pretor sibi terminū vt eligat qō si nō fecerit heres poterit seruos vēdere ff. de op. le. l. mancipio. ⁊. l. si ubi. in p̄n. ⁊. l. si optio. §. vlt. ad hoc facit de resti. spo. frequens.

a Incongruū. j. e. executor.

b Periculo. in bñficijs ḡ ledit respublica in legatis p̄nata ī qbꝫ testator quam vult legez sine alicuꝫ minra pōt imponere. C. de sacrosan. ec. l. j.

c Tales. scilz sine cura. Jo. an.

d Acceptaret. Mo. q̄ ille pro quo scribit sub hac forma: potest acceptando sine p̄nia ⁊ collatiōe executoris impedire collationem ep̄i. quod verz est: si est ibi cl'a decernētes ꝛc. vt supius dictū est. sit ergo vigil ille p quo sic scribit: vt ordinariū in acceptando p̄uenat: ad idem. j. e. ne captande. in fi. ⁊. ff. de his que in frau. cre. l. pupillus. in fi.

e Causa. ergo sine causa non pōt: vt dixi. j. e. ne captande. ⁊ vna acceptata non poterit aliā acceptare. ff. de op. lega. l. apud aufidiū: nisi fuisset receptus: vt q̄ debebat alij ⁊ ignorabat: vel p dignitate simplex bñficiū acceptauit. Jo. an.

f Mouimus. ipsum ergo mouit iustitia non carnalitas ⁊ est hoc contra quosdam hypocritas: qui vt videantur iusti p̄nunciant cōtra suos. Jo. an.

g Curauimꝫ. q̄ collatio ibi facta p̄uenit acceptationē oracoms.

futuris quēadmodū in extātibus hnt locū: q̄ nec etiam ad optāduz seu eligēdū ex illis sic ex istis p̄ terminꝫ assigri ⁊ ḡuis īesset ꝓditio q̄ddāq̄ incōgruū videret: si q̄ mādaret alicui de bñficio q̄ duceret acceptādū in aliq̄ p̄uicia: q̄ primo illud vacare ꝓtigeret: puideri: oporteret ipm ī singul' bñficis postmodū imbi vacātibꝫ prorogata nō absq̄ piculo forsitā ipoz collatōe reqri. vñ cuz sepe p̄fato pori fuisz iniūctū: vt dicto. B. p̄bēdā vel dignitatē quā acceptādaz duceret si vacaret ī eccl'ia mēorata: vel q̄cito ꝓtingeret eam vacare: sibi aucte apl'ica cōferret: ⁊ ita eidē. B. circa futas siue vacaturas p̄bēdas vl' dignitates tales ipsiꝫ eccl'ie optio data esset nō poterat p B mēorati ep̄i ī illis q̄ vacarēt collatio īpedirī: nisi forsan cū aliquā ex eis vacare cōtigeret: illā ipse. B. p̄usq̄ eā ꝓferret ep̄us acceptaret: vel et nisi aī vacatiōez alicuꝫ ipsaz vacataz ex his primā vel ea omissa ex aliq̄ causa vlteriorē duceret acceptādaz: q̄ talit acceptatā eps postmodū ꝓferre nō valeret. Mos itaq̄ tā tuis q̄ p̄fati. B. rōnibus plenꝫ itellectis: q̄ sepe dictā p̄positaz ad te nouimꝫ p̄tinere: ipaz tibi habito fratruz nroz ꝓsilio adiudicare curauimꝫ: ipsi. B. sup ea ꝑpetuuz silentiū imponētes.

mēs cupiditati alligata cito veniat a vero. lxxxiij. di. nihil. ⁊. xcvj. di. bñ quidē. ⁊ alibi: omnū maloz radix est cupiditas. xlvij. di. bonoz. de pe. di. ij. quia radix: ad hoc de p̄sti. nam ꝓcupiscentiā.

c Reuocanda. ad hoc optime. lxiij. di. §. vez. s̄. de p̄sang. ⁊ affi. non debet: de deci. suggestū. vbi ⁊ p̄uilegū reuocat cū tendit ad noxaz.

d Decretū. s̄. eo. ti. accedens. Jo. an.

e Facultas. antiq̄s moribus generalio: visa fuit hec forma q̄ illa cum vacabit. quia multis casibus potest se facultas offerre q̄ nō est mors canonici expectanda: ſ vt dicebat ostī. in decre. accedens etiā potest bñficium p̄ter mortē vacare: puta renūciatōne depositōe p̄bendaz diuisiōe: ⁊ similibꝫ modis. vñ vtrobiq̄z videbat mala intētio esse posse. vñ voluit dicē q̄ volūtas ibi erat p ratōe: ſ hec littera supra posita: iusta fuerunt ꝓsideratōe ꝛc. dicit cōtraruz. vnde oportz dici q̄ ratōne generalitatis licebat oliz q̄ō specialiter et expresse nō licebat. ad hoc de offi. or. si sacerdos. et quod ibi nō. et. xxiij. di. quāq̄. ⁊. j. c. pri.

f Experiēta. q̄ est efficax magistra rez: de el'c. q̄ sit: cū suis ꝓor.

g Concedunt. s̄. de rescrip. c. viti. e. li. et s̄. de pur. ca. cum in iuuentute. j. de relig. do. c. j. C. de pe. bo. subla. l. j. lib. x. ⁊ est ibi importunitas ambitiosa ⁊ nō ambitiosa: vt dixi ō rescp. c. vlt.

h Lateranī. s̄. e. c. ij.

i Forma verborū. puta cum in genere p̄mittitur ecclesiasticum beneficium: vt no. s̄. eo. accedens. Jo. an.

k Decetero. ad p̄terita ergo non extendit hec cōstitutio: tum q: nō est iuris veteris declaratoriū: imo correctio. tum quia de p̄teritis non caueē in ea: ad hoc s̄. e. li. de consue. c. j. de off. leg. c. pl'r. ad fi. ad hoc. xxxij. q. iiij. dixit sara. de p̄sti. c. ij.

l Indirecte. nūquid omnia indistincte reuocata dicētur per que via paretur ad vacaturas sicut receptōnes canonicorum: ⁊ sic sit reuocata decre. s̄. de preben. relatum. de concess. preben. cuz super. ⁊ reseruationes: de iurepat. cum dilectus? Dico q̄ nō. vnde breuiter dic q̄ aut recipitur quis in canonicum simpliciter: aut recipitur ⁊ promittitur sibi de prebenda cum se facultas obtulerit puideri: aut non recipitur sed solum p̄mittitur sibi de prebenda prouideri cuz p̄mo vacabit: aut promittitur puideri de prebenda cum primo se facultas obtulerit vl' cum poterit: vel simpliciter. In primo casu valet receptio: ex cuiꝫ virtute debet habere prebendam. quod est verum nisi sit ibi expectās auctoritate pape: s̄. de preben. hi qui. et secundo casu etiam debet habere prebendā non ex virtute p̄missiōis sed ex virtute receptōis. ⁊ sic īteligant p̄traria: relatū: ⁊ cū sup. In tercio casu. s. cuz nō recipit ſ simpliciter puideri p̄mittit de p̄benda cū vacabit: non tenet p̄missio: vt s̄. e. ex tenore. ⁊. c. ij. Si vo nō recipitur sed p̄mittitur puideri de prebenda: cum poterit promittens fm iura antiqua obligatus erat fm hec noua non: vt hic vides. Et q̄ per hoc verbum indirecte non sit reuocata expectantium receptorum prouisio: probatur ex eo: quia vitanda est q̄ tum fieri potest iurium correctio: s̄. e. li. de elec. cū expediat: cū

a Detestanda. omnis p̄missio per quam datur via ad beneficia vacatura est reprobata. Emanauit hec decre. ad correctionem decre. s̄. e. accedens. ⁊ ad declaratōnem ⁊ approbationem eorz que ibi tangebant unio. ⁊ ostī.

b Concessis. fuerunt hec vba sumpta de canone. xlvij. di. vix catholicū. ibi dicit mens auida potentie: nec abstinere nouit a veritis: nec gaudere ꝓcessis nec adhibere pietati p̄sensuz: nā ⁊ vt dicit canō

suis pcor. hic aūt nil de expectatōibꝫ ꝗ solū de ꝓmissiōibꝫ dicit: quod certā ḡdruplicatū est i textu. ⁊ sic hoc ius correctorū nō habilitemus. Secūdo q: hodie videmꝰ ꝓfirmatōes receptionū emanare a curia sicē oliz: lz a q̄busdā audiuerīz q̄ tales ꝓfirmatōes non pcedūt cācellaria p formā iusticie: nisi eas papa pcedat p formā gre. Dz certe his rōnibꝫ ⁊ per formā iusticie saltē iudices pcedi deberēt. s. cū clausula: ne inane canonici cē. Tercio q: eadē rōne segreē refuatones legatorū sblatas: qd est falsuz: s. e. li. d off. legā. c. iij. ⁊. iij. pcludo q̄ breuī vbi ex sola ꝓmissione q̄s expectat: nō valz ꝓmissio: vt B. ꝗ vbi ex receptōe vel refuatōe secus: vt i dictis iuribꝫ. q: casus illos nō tangunt hec decre.

m Eas. s. ꝓmissiones.

n Et captāde. habens lras apo. sedis sup primo bñficio dignitate vl pbēda qd duxerit acceptandum: certū acceptare nō pt: ꝗ ꝓmuz qd vacabit: vel ex causa secūdū: vel vlteriꝰ poterit acceptare refuatōes pcessus ⁊ decreta ꝛ hoc facta non valēt. Et sunt tracta hec decre. d decre. exuagāti. c. ti. q̄ icipiebat: lz al's audiuꝰ cē. ⁊ v. lz i genere. adduꝰ cē. ⁊ emanant hec decre. ad declaratōez decre. s. e. q: cūctis. §. penult. i fi. ⁊ cor q̄ ibi no. ino. ⁊ ostī. ⁊ q̄ no. ꝓpos. d resep. capl'm: vsus fi. in. §. Intez qrit q̄lit fiat ⁊ qū fiat acceptano.

b Tribuat. ꝛ cōciliuz lat. ⁊ ꝛ decretalē ꝓprima s. Io. an.

c Mutē. s. pfonatū. al's quam. s. pbendā vel dignitatem.

d Id. s. beneficiuz.

e Executorib. siue ad pudēdū siue ad ꝓpellēdū nō curo: licz al's distinguat. j. c. primis.

f In genē. ⁊ sic lz i genere qd nō lz i specie. et mēdū ē ecōuerso: qd dic vt s. de off. ordi. si sacerdos. xxiij. di. quāq̄.

via valeat ad bñficia vacata aucte ap. penitꝰ reprobamꝰ et oīno viribꝫ vacuamꝰ: decernētes p eas vel ipsaꝝ aliquaz ad pudēdū alicui nullū deceps q̄modolibz obligari. Dez.

Ne captande aliene mortis occasio ex benignitate graꝝ sedis apo. tribuat: de clarandū duximꝰ: q̄ is cui ab eadē sede: vt ei pudeat de prebenda dignitate vl personatu aut alio bñficio i aliq̄ puincia diocesi vel eccl'ia: quez seu qd duxerit acceptandū: certis sibi sup hoc executoribꝫ deputatis gra noscit esse facta licz in genere ꝓmū pfonatū dignitatez pbendā seu bñficiū in eadē pūcia dioc. vel eccl'ia vacaturum aut secundū seu vlteriꝰ si rōnabil' causa subsit valeat acceptare: certū tñ ⁊ expssuz pri usq̄ vacet acceptare nō pt. qd si fecerit: et si p executores eiꝰ fm acceptatōez hmōi facta fuerit refuatio ihibitio varijq̄ pcessus ac sñie pmlgate: tā acceptatio ipa q̄ pcessus viribꝫ careat: nec aliquā obtineat roboris firmitatez. Immo nisi acceptator ille dignitatez pbēdā pfonatū seu bñficiū talit ac ceptatū ⁊ refuatū p collatōez vel instituciōez postmodū factā de vacāti iā adeptꝰ: vl' ius in ipso fuerit acqsitū: p eū ad

quē eiusdē pfonatꝰ dignitatis pbēde aut bñficij collatio seu pusio ptinet: dictis acceptatōe ac executoꝝ pcessibꝫ ide secutis nequaq̄ obstātibꝫ d illo vacante libere poterit alij puideri. Dem.

Executor sup pusiōe alicuꝰ a se. ap. p gnāles litteras i aliq̄ puincia deputatꝰ platis ⁊ alijs: ad q̄s bñficioꝝ i eadē pūcia spectat collatō: ne ad pusionē aliq̄ꝝ pcedat: dnec illi p q̄ scribit fit pusium: nō pt gnāl'r inhibere: nisi expsse in ipis lris facultas hmōi inhibitōis pcedat. Pōt tñ refuatōez ⁊ eisdē inhibitōez facere spālez de pmo: vel si d illi ex bñficio petat lraꝝ de secūdo vel vlteriori bñficio imbi vacato eidē clerico pferendo. Qd aūt ꝛ talē refuatōez et inhibitōez ab eo ad quē bñficij refuati collatio ptinebat fuerit attētatū nō tenet. Dē.

Si capl'o alicuꝰ ecclie cū ad ipm canonicoꝝ receptio ac pbēdaꝝ collatio ptinebat: vt te in canonicuz recipere: et tibi de pbenda si tūc vacaret imbi prouideret: vel cuz se facultas offerret: ac executori qui eodem capitulo negligente mandatuz apostolicum exequat: directa fuerit scpta nostra: p solā illorum presen-

§. j. ⁊ in fi. ad idem. s. e. q: cūctis. §. penult. nec est eadez ratio cū granius sit totā puinciam impediri: q̄ dio. vel ecclesiā. vj. q. iij. scitote. ad hoc. s. de. li. de pben. q̄uis. j. ⁊. ij. Rñ.

c Expresse. ratione ergo expressionis hoc tūc poterit: ad hoc s. de of. dele. c. vi. §. vices. ⁊ de pcur. c. j. ⁊ vi. Io. an.

d Huiusmodi. scilz generalis: de qua s. di perat. Io. an.

e Talem. s. spālē: de q̄ dicit in pri. Rñ nam qd fieret pera generalē valeret: cū illa non teneat: vt s dixit ad hoc s. c. pri.

a Ij capitulo. B determinatur decre. s. e. posuit. ⁊ corrigitur opinio glo. ibi no. in glo. q̄ icipit Inno. in fi. in q̄ glo. dicit ber. q̄ celestinus illi fecit iniuriā: cum collatō prebende p ea capl'm sibi facta valeret: potuit tñ id facere de plenitudine prātis Approbat aūt opinio inno. ibi no. ⁊ quam ibi recitat ostī. ⁊ opi. pe. de samp. ⁊ abb. q̄ posuerūt in illo. c. cum fm istud. c. ⁊ cōpost. eniz dicebat hūc vez intellectum: s. de rescrip. capl'm. i glo. magna. v. si vero ordinario. Et hoc dicit decre. hec in summa. Si mandet capitulo vt me recipiant in canonicum ⁊ prebendā conferant: cum id pineret ad eos dato executore ad pudendū per solam pfentatōē factaz capitulo affecta est prebenda: ⁊ executor negligente capl'o: infra terminū p eum statutum me recipe ⁊ prebendā conferre nō vocato capl'o id exeq̄ poterit.

b Pertinebat. d speciali pūilegio vel prescripta pfuetudie al's secus. s. de elec. cū ecclesia. j. ti. pr. c. vno j. de regu. c. vlt.

g Causa subsit. Nota ergo q̄ ille p quo scribit de pbenda acceptāda: pōt primā acceptare: ꝗ nō vlteriōē nisi ex causa: vt s. e. q: cūctis. ad ti. ⁊. j. c. pri. Sed que potest esse causa: forte prima debetur alteri: vel dubitatur an debeatur ad hoc. xxiij. q. j. quid culpatur: ad fi.

h Careant. Nota casuz in quo sententia excōmunicatōis nō ligat. alios videbis. j. de sen. excō. ex presenti.

i Aliter. s. certū ⁊ expssuz vel scōm vel vlteriōē sine causa.

k In ipso. sup hoc vide quod habuisti s. de preben. si is cui. ⁊. c. sequēti. j. j. e. c. vlt. Io. an.

l Prouideri. nō ergo necesse hz expectare q̄ ille accepter vel sibi terminū ad hoc pcedere: vt s. e. q: cūctis. §. pl't.

a Executor. sunt tracta hec decre. de exūaganti: q̄ icipiebat. e. ti. sicut ex parte. ⁊. §. potest tñ: addit sunt. Et emanant ad declaratōez eoꝝ que ꝓprima.

b Prouicia. idez puto de ciuitate dioc. vel ecclesia ꝓter eandē rōnez ad hoc s. e. c. pri. ⁊. j. pri. Rñ. Sed dic ꝓra: vt hoc verbū inferius eniz reperiū aliquid ogat: s. d decl. ad audientiā. j. de pnul'. si papa.

c Exequat. istud est qd soluit ꝓtrarietatē. j. ꝓ. decre. q: hic executor datus fuit ad pudendū ibi ad cōpellendū tñ. Et si queras que ibi sit ratio huius diuersi iuris. Do. est in ꝓmptu. q: in pmo casu cū dat papa executorē ad pudendū: videt ad se vel ad suum executorē pusionem reuocare: ⁊ sic p ꝓsequēs ordinario adimere ad hoc de ap. vt nostꝝ. ꝗ vbi dat solū ad cōpellendū: tunc prātē ad se nō reuocat nec adimit: immo potius penes ipsum pmittit dum vult ipsum ad pusionem compelli.

d Illorum. numquid requiritur q̄ scripta directa executoribꝫ presentent capitulo: an sufficit q̄ presentent ipsius capituli littere: id est sibi directe: licz sit cautus ⁊ illa pfentari? puto tamen sufficere si ipsi capitulo presentent lre ad eum directe. hoc verum si de intentione pape p ipsas patet lras. sa. cle. ij. vt li. pen. puta quia i lris directis capitulo dicit nouerint nos. t. mandasse vt vobis negligentibꝫ mandatum nostrū exequi non postponat: in hoc casu vel simili credo sufficere: si he littere fuerint presentate. Si autem per litteras capituli de datōe executoris ⁊ q̄ sit ad prouidendum non apparet: tunc credo necessarium executorum litteras capitulo

presentari. hoc videtur sensisse ꝓdict. in. v. supdicto: ⁊. v. seqn.

e Capitulo. Mo. quia si fit presentatio litterarꝫ capitulo: ⁊ postea vacet vel tūc vacabat: pbenda iaz est affecta etiaz anteq̃ executoriꝫ sue lre p̃sentent: hoc sonat hec littera.

f Factam. quero quō fiet hec p̃sentatio capitulo: requirat illum q̃ hz ꝓuocare capl'm vt ipm ꝓuocet vl' p sonū cāpane: vl' p aliū modu in ecclesia solitū. si aūt se includerēt vl' impedirēt: ne fieret p̃sentatio peride est ac si presentatio essz facta adinstar eius q̃ latitat vel impedit q̃ citari nō possit: s. vt lit. non ꝓtest. quoniā. §. porro. poterit etiā cōpelli p executorem ille qui hz conuocare capitulum vt ipsum cōuocet vel ipse idem cōuocare: licet primū tutius sit. ad hoc ꝛc of. ꝛc leg. p̃terea. Si autez aliq̃ venerit aliq̃ nō: dic q̃ sufficit presentare vicario vel ei q̃ ibi ē maior ⁊ his canōicis qui cum eo sunt p̃sentes: ad hoc vt capitulo adimatur potestas: vt hic dicit. nec requirit q̃ probet q̃ maior pars p̃sens ibi fuerit. in edictis enim citationibus ⁊ denūciationibus vniuersitati facēdis sufficit q̃ i loco cōgruo coram maioribus ⁊ alijs ibidem inuentis publice ponātur. xvj. di. quod dictis: s. ꝛc postula. c. j. ⁊ in hoc concordant vtectores s. ꝛc elec. bone. Et si diceres q̃ ꝛc necessitate haberet pbare q̃ maior pars ibi fuerit presens: pone q̃ maior pars nolit cōuenire qui nec libenter ad talia cōueniunt. his ergo qui vocati venīt fiat presentatio ⁊ satis est. Sed quid si collatio pertinet ad duos: puta ad episcopū ⁊ ad capitulū: nūquid per presentatōem alteri facram adimitur vtriq̃ potestas? dic q̃ sic p̃m cōpost. qui hoc no. in p̃dic. glo. v. Item quid si collatio. exquo em̃ potestas adimitur vni: sine quo alius conferre non potest: ergo ⁊ alteri: sicut ⁊ vno ex pluribꝫ arbitris vel iudicibus impedito alij pcedere non possunt: s. ꝛc offi. ꝛc leg. vno. ff. ꝛc arbi. si in tres. ⁊. l. seqn. ad hoc facit lex q̃ dicit q̃ sufficit denūciatio facta vni ex illis qui habent tomū ꝓmunē. ff. ꝛc no. ope. nūci. l. ꝛc pupillo. §. si plurū res.

g Conferēdo. Secus si fuissz scriptū ꝛc eo qō diceret acceptanduz: s. e. q: cūctis. ⁊. c. ne captāde.

h Affectum. licet sit affectum: non tamen habet ius in dignitate vel prebenda vt archidyaconus vel prebendarius dia posset: sed habet ius ad eam. vnde et reuocatoria ibi locum haberet. j. eo. n. c. vltr. Jo. an.

i Firmitatem. Contra. s. e. li. ꝛc rescrip. tibi qui. j. Rñ. in fi. ibi non scribebatur capitulo: sed soli executori qui etiam partim erat ad compellendum: partim ad puidendum. hic vo scribebatur capitulo ⁊ executori ad puidenduz. ⁊ ideo plus oparet hic q̃ ibi simplex presentatio litterarum.

k Competentem. als posset appellari: vt s ꝛc dilat. c. j. et sic nota executorē prefigere terminū. si. s. ꝛc pben. si tibi absenti.

l Poterit. vt exinde recipiant in canonicum cum poterunt prouidebunt ꝛc prebenda.

m Extunc. extremū temp' resignat. ff. ꝛc cōdi. ⁊ demō. l. si is. §. cuz ita. ⁊ hoc intelligo ꝛc executore qui hoc habebat in mandatis vt capitulo negligente exequeretur. Si aūt simpliciter essz dat': puta q: soli executori essz scriptū: tūc non hīet necesse negligentiaz expectare: ⁊ fa. quod dicam. j. c. pri.

n Vocatōne. hoc tenebat compost. in predicta glo. v. sed quid si postq̃ executor. Et licet ꝛc canonicatu hoc satis videretur: tamē ꝛc prebenda contrarium videbatur. quia licet capitulum fuerit negligens in vno: non in alio. quia diuersa sunt mandata: vnum ꝛc recipiendo: aliud ꝛc conferendo. ad hoc ꝛc w. et cōtu. cum dilecti.

tatōez capitulo ipsi factaz absq̃ alia etiā executoris insinuatiōe inhibitōe seu reseruatione beneficiū p quo tibi ꝓferendo scriptuz extiterat: adeo est affectum q̃ ꝛc illo alteri facta collatio nō obtinet firmitatē. Immo si capituluz infra terminū ꝓpetentē sibi ab executore p̃fixuz mandatū apostolicū ei p te directū: inq̃tum poterit: non duxerit adimplendū extūc in ipsuz executorē potestas puisiōis hmōi transferatur: ⁊ executor ipse canonicatuz in ꝓtinenti poterit tibi dare ac p̃bendā etiā sine alia capituli vocatōe vel monitōe si vacat: vel cum obtulerit se facultas. Ibem.

Si soli ordinario p te beneficiando executore nō sed exquo fuit negligens in vno: iaz presumitur in reliquo. ad hoc ꝛc presump. scribam. ⁊ optime s. eo. li. ꝛc w. ⁊ contu. cum qui.

a Si soli ordinario. Emanauit ad declaratōnem ꝛcre. s. ꝛc preben. dilectus. ij. et. iij. et eorum que ibi no. per ber. et modernos: ⁊ eorum que plene no. compost. s. ꝛc rescp. capitulum: in glosa magna ad punct. et ad correctionem pro parte eorum que no. s. ꝛc prebē. capi. vltr. Et hoc dicit in summa. Si soli ordinario vel soli executori ad compellendum vel ordinario: ⁊ tali executori sit scriptum: per presentationez talis mandatu non afficitur prebēda nisi in litteris esset ꝛcretuz: aut executor ille insinuasset et interdixisset maxime cum ꝛcreto: vel ratione mandati iam esset facta receptio ad canonicatū. In his casibus vel ipsoruz altero affecta est prebenda: ita q̃ collatio alteri facta non tenet.

b Ordinario. per ordinarium intellige illū ad quez collatio pertinet et in hoc casu intellige s. ꝛc preben. dilectus. ij.

c Compellat. secus si fuisset datus ad prouidendum: s. c. pri.

d Prouideri. ꝛc hac forma no. s. ꝛc rescrip. abbatem. s. ꝛc pben. pro illoz. ꝛc pcel. pben. cū nostris.

e Punendus. ꝛc preben. dilectus. ij. ꝛc offic. ꝛclega. prudentiam. §. adijcimus. Jo. an.

f Adimitur. ratōnem dixi s. c. pri.

g Contra ipsam. ⁊ tunc etiam ante presentatōnem litterarum affecta est: in casu s. ꝛc rescrip. tibi qui. §. quinimo. als nec per presentationem afficitur: vt hic.

h Insinuās. s. eo. quia cunctis. §. ex parte.

i Interdixisset. Nota reprobata opi. ber. nō. s. ꝛc pben. c. vltr. vbi dicebat q̃ executor datus ad ꝓpellendū non poterat interdicere. Compost. j: in p̃dt. glo. allegabam' ꝛcre. q: cunctis. §. ex parte: ꝗ in puisore loquit. ꝗ illud vicinū est mādato: vñ satis mandatu intelligit: s. ꝛc elec. in causis. ff. iudi. sol. iaz tñ. §. in hoc.

k Jam recept'. tūc enim negociū puisionis faciende ꝛc pbenda post receptōez vacante est ꝛcuolutū ad papā: ⁊ sic capitulo ademptū. vj. q. ij. dudū. ꝛc ap. vt nr̄m. ꝛc of. leg. licet. ꝛc pben. in cetera. vbi negocio pmutatōis pbende ad papā ꝛcuoluto non valuit collatio ordinarij ꝛc pbenda q̃ pmutari ꝛcebat.

l Tunc em̃. s. in his tribꝫ casibꝫ vel altero eorꝫ. s. cū erat ꝛcretū cū executor inhibuit vel cū iaz facta erat receptio.

m Firmitatem. Ad plenam ⁊ breuez indaginem veritatis hui' materie primo videndum est ꝛc expectantibus quis alteri preferatur. secūdo que gratie pbendas afficiant. Ad primuz distingue aut vtriq̃z expectat auctoritate apo. aut alter tñ: aut neuter. In primo casu sdistingue. quia aut vtriq̃z collatus est canonicatus a papa: aut vtriq̃z mandatur conferri: aut alteri est collatus: alteri conferri mandat. Si vtriq̃z collatus est cañ. a papa: si apparet quis primo impetrauit: ille p̃fertur: quantūcunq̃z secundo impetrans primo suas presentet litteras et primo recipiat: ꝛc pben. eo. li. eum cu. ⁊ sic ꝛcbet intellligi ꝛc rescp. capituluz. sancte crucis. hoc fallit in casibꝫ in quibꝫ p̃ferē secundus impetrans primo. si prim' fuit negligens petere pbendā sibi ꝛcbitam: s. eo. li. ꝛc pben. si cleric'. §. vez. ꝛc rescrip. tibi qui: in fi. Secūdo q̃ ꝛcbetur dignitas secūdo q̃ hz p̃bendā annexā. s. ꝛc preben. q: sepe. Tercio q̃ secundus ex se habuit prerogatiuaz: s ꝛc pben. c. penultr. Quarto q̃ secūdus non ex p̃sona sua sed ex persona tercij impetrātis sup primuz prerogatiuā habet. j. c. pri. Quinto si vacauit sacerdotalis prebenda: ⁊ secūdus est i etate ⁊ nō prim': s. ꝛc pben. ei cui. qō tamē sane intelligas: vt ibi dixi. Idez putāt q̃dam in casu. ꝛcre. eo. n. si paup. sed

dic vt ibi dixi. hoc cum apparet: quis primo impetrauit. Si autem non apparet ex data vel alio modo: quis primo impetrauerit: aut alter preuenit in presentando: aut ambo concurrūt: si alter preuenit ille preferetur. Si autem ambo concurrūt: ille vel illi vel ipsorum maior pars ad quos collatio et receptio spectat: alterum eligere tenētur: ⁊ ille solus admittet vel alteri preferetur: nisi papa vtrīq; voluerit prouidere: vt s. de rescrip. duobus. ij. Rñ. si aūt neutri collatus sit canonicatus: sed vtrīq; conferri mandatur: aut constat quis primo impetrauit aut non. Si non ꝓstat: tunc dic vt s. ꝓxi. dixi: quando vtrīq; collatus erat per vere. de rescrip. duobus. ij. Rñ. Si constat: aut mandatur vtrīq; pure conferri: aut alteri sub conditōe: alteri pure: aut vtrīq; sub conditōne. Si constat quis primo ⁊ mandatur vtrīq; pure conferri dat: executoribus ad prouidendum. si primus primo presentauit et primus receptus fuit: hic nulla ē questio. si vo secundus primo presentauit: ⁊ primo fuit receptus adhuc indistincte in prebenda vacante post receptionem primi: vel etiam ante si adhuc non erat collata secundo: preferetur primus impetrans: de rescrip. tibi qui. j. Rñ. Si autem tempore receptionis primi: iam erat prebenda collata secundo: aut in litteris primi erat decretum: ⁊ tunc indistincte prebenda illa primo debetur: s. eo. li. de rescrip. nbi qui. §. quintomo. Aut non erat decretum in litteris: et tunc aut executor insinuauit reseruauit et inhibuit maxime cum decreto: aut non. In primo casu prebenda vacans post reseruationem ⁊ insinuatōem collata secundo: primo ⁊ non secundo impetranti debetur: vt. e. c. §. idez quoq; In secundo casu poterit prebenda sibi collata secundo impetrans: primo presentans: vt eo. ti. tibi qui. j. Rñ. in fi. Quod autez dixi primo impetrantez preterq; hoc vltimo casu ꝓferri: intelligas sane vt etiam preferatur secudus in casibus quos s. ꝓxi. parte notaui. Si vo mandatur alteri sub conditione alteri pure conferri. si prima est pura secunda conditionalis: idem quod supr. si vo prima gratia est conditional': puta vt prouideat si accesserit consensus capituli si secundus pure impetrās prius consensus accedat a papa vel executore suo obtineat canonicatum: preferetur primo: al's preferetur primus: s. de rescrip. si pte. Si vo vtrīq; mandatur sub conditōne conferri: puto in hoc casu q̄ qui primo ad prouisionem et conditionem peruenerit: ille preferat in assecutione prebende tunc vel post vacantis: ar. predic. vere. si pro te. iam enim dies date ad diem conditōnis refertur: ad hoc s. de ap. prete rea. de voto: lz. ō cōdito. ap. super eo. Si vo non appareat quis primo ad conditōnem peruenerit: satis esz seruandum quod dicitur s. de rescrip. c. penult. Si autem canonicatus alteri collatus est: alteri cōferri mandatur: aut primo impetranti collatus est: secundo vo conferri mandatur: aut econuerso: aut ignoratur quis primo impetrauit. In primo autem casu dubium non est primo impetrantem preferri: de preben. cum cu. In secundo adhuc primus impetrans preferitur secundo: s. de rescrip. tibi qui: de preben. si apostolice: ad fi. quod verum puto: nisi in casu in quo sup̄ dixi ex duobus quibus mandatur cōferri secundum primo preferri: de rescrip. nbi qui. j. Rñ. in fi. si autem nec ex data nec alio modo apparet quis primo impetrauerit indistincte tunc preferitur cui collatus est canonicatus: s. de rescript. duobus. j. Rñ. Si vo alter nñ ap. auctoritate expectat: iste siue sit primus siue secundus preferitur inferiorum legatorum vel quozūcunq; auctoritate receptis vel expectantibus: s. eo. li. de preben. hi qui. Si autem alii quis esset receptus auctoritate legati habentis speciale mandatum a papa auctoritate pape receptus intelligit: vt ibi. ij. Rñ. interdum etiam recepti per litteras facultatis: intelligunt recepti auctoritate apo. quod dic vt s. e. li. de rescrip. cum aliquibus. Si autem aliquis expectat auctoritate legati: secundus vo auctoritate pape: tertius impetret primus confirmatōnem et executores a papa: adhuc preferitur secundus: sed ille primus preferitur omnib⁹ post suam confirmationem impetrantibus a papa: supra prebend. si apostolice: et capitu. si cum. Si vo neuter expecter auctoritate apostolica: aut vtrīq; ex reseruatione legati: aut vtrīq; ex receptōne capituli: aut vnus ex receptōne capituli: alter ex reseruatione legati. prima dubitatio hodie non procedit. quia aut vnus ⁊ idem legatus fecit reseruatōnem: ⁊ nunc non valet secunda nec eius processus ⁊ decreta: vt s. de off. leg. presenti. §. ceterum. aut predecessor fecit primam. successor secundam: ⁊ adhuc non procedit questio. quia exquo ad collatōnem iam vacantium processum non erat: expirāt reseruatōnes ⁊ decreta finito legatōnis officio: vt. e. c. j. Rñ. Si vtrīq; auctoritate capituli expectat de equitate deberet primo prebenda: si tamen capitulum eam secundo vel neutri: sed alteri tercio conferat: tenet collatio. q̄ capitulum ius ad primam vacaturā dare nō

> decreti: vel nisi tu iuxta dictū mandatū esses in canonicum iam receptus: tunc eni preben de collatio alteri facta firmitatem aliquaz nō haberet.
>
> Idem.

potuit: sed papa solus: s. e. c. j. ⁊ de hoc s. de preben. relatum: q̄ innoē. ⁊ ostu. ⁊ dicunt quidam q̄ tales receptōnes non valent hodie q̄ vere. s. e. detestanda: qō non credo vt ibi dixi. Si vo vnus expectat ex receptōne capituli: alter ex reseruatōe legati: puto q̄ siue sit primus siue secundus: illi pro quo reseruata est a legato debetur.

> Auctoritate martini pape predecessoris nostri quodam ad prebendam primo in parmen. ecclesia vacaturam nulli alij de iure debitam in eiusdem ecclesie canonicuz

q̄ cum poterit reseruare prebendam nulli debitam: vt s. de iu repatro. cuz dilectus. ista aūt nulli esset debita. q̄ vt dixi: capl'm ius ad vacaturā nulli ꝓferre potuit: ergo super ipa tenuit reseruatio legati. Et si contra illam inhibitōnem reseruationem: ⁊ decretum alteri conferatur non valeat: vt in predic. vere. cum dilectus: s. de offi. leg. ꝓsenti. j. Rñ. Videndum est de secundo. s. que gratie prebendas afficiant. et dic breuiter q̄ si papa contulit canonicatum: statim affecta est prebenda que tunc vacabat: vt q̄ primo vacabit nulli alij de iure debita: s. de pbē. si postq̄. ⁊ c. dudum. ita q̄ si etiam ab ignorantibus ⁊ ignorantib⁹ conferat: non valet collatio: vt ibi. Si aūt non contulit canonicatū statim: sed mandauit conferri: aut mandauit conferri primam quam acceptaret: aut primam que vacaret. In primo casu non est affecta prebenda quātumcūq; fiant inhibitōnes reseruatōnes et decreta: nisi primo fiat acceptatio: vel ipsius vacantis vel prime vacature: vel ex causa secunde vel vlteriorus: vt s. e. quia cunctis. §. penult. ad fi. certam autem et expressam anteqū vacet talis acceptare non potest: vt s. e. ti. ne captande. ⁊ si talem acceptet: per talem acceptatōnem prebenda non afficitur: vt ibi. Si autem de canonicatu ⁊ prebenda siq̄ vacat: vel q̄ primo vacabit prideri mādauit: aut mādat solū illi ad quē pertinet collatio: aut soluz executori vt cōpellat: aut illi ⁊ executori vt ꝓpellat: aut illi ⁊ executori vt prideat: aut soli executori vt prideat. In ꝓmis tribus casibus q̄ presentatōez litterarū non afficit prebēda: nisi in trib⁹ casib⁹ vel altero ipsorum. Primo si ī gratia erat decretum: tunc enim sta tam per presentatōnem litterarum est affecta prebenda: vt hic. Item si non erat decretum: si auctoritate illius gratie in canonicum fuerit receptus: tunc per receptōnem affecta est prebenda: vt hic in fi. Item cum executor insinuauerit et interdixerit maxime cum decreto: ⁊ hos casus habes hic. ⁊ sic intelligantur decreta: ō preben. dilectus. ij. et. iij. In casu quarto scilicet quando scribitur illi ad quem pertinet collatio dato executore vt prouideat: hic per presentatōnem litterarum factam collatori afficitur prebenda ita q̄ collatio postea alteri facta non tenet: s. c. proxi. ⁊ sic intelligi debet s. eo. proposuit: quod quidam verum putant nisi executor ille pronūciasset se executorem non esse per decretale s. de preben. dilectus. iij. quod verum non puto. nam affectio prebende que per presentatōnem erat inducta tolli non potest in preiudicium impetrantis per executoris iniquam pronunciatōnem. vnde ibi secundam opinionem teneo vt. glo. si executor datus fuerat ad prouidendum: vt s. c. ꝓxi. dico tamen tutum impetrantē q̄ ab illa pronūciatōne appellet. In quinto casu quādo soli executori scribitur vt prouideat: hic per solam insinuatōnem executoris ⁊ notificatōnem eius q̄ vult prebendam per illam potestatem conferre: etiam si non interdicat: puto affici prebendaz: s. eo. quia cunctis. §. ex parte. et sic erit ista differentia quando scribitur soli executori ad compellendum: et quando soli ad prouidendum. quia primo vt afficiatur prebenda habet insinuare ⁊ interdicere: vt hic. secundo sufficit si insinuet: vt in predic. §. rationem diuersitatis colligo ex his que dixi s. c. proxi. in glo. ij.

a Auctoritate martini. Pulcher casus istius vere. similis illi quem habuisti s. de preben. c. penultu. et emanauit ad declaratōnem et correctionem eorum que no. cōpost. s. de rescrip. capitulum: in glosa magna. §. Item si duo recepti sunt. et breuiter dicit capituluz q̄ si tres expectantes sunt in vna ecclesia: vnus auctoritate martini: alter auctoritate bonifacij: tertius eiusdem auctoritate cuz prerogatiua. vt preferatur omnibus receptis non auctoritate bonifacij: prebendas hi consequentur hoc ordine: quia primam habebit secundus: secundaz tertius: terciam primus: quod probatur ar. legali.

b Martini. ita forte fuerat de facto vel studiose hoc dixit: quia in expectantibus auctoritate nicolai vel celes. non procedebat dubitatio propter reuocationem bonifacij: de qua dicitur. j. c. ꝓxi. et s. de preben. c. penult. ⁊ antepenult.

c Similem. cum nulla prerogatiua. vt patet per inferiorem.
d Preferatur. in illa prebenda. Jo. an.
e Voluisse. voluntas igitur ipsius seruanda est ⁊ mandatum: ō pben. cui ꝛc non. cum si. Jo. an.
f Primam secūdus. contrariū dicebat compost. in predic. loco in simili vl' eadem qōne que talis est: ꝑmus receptus fuit p lras generales: secūdus per spāles. tercꝰ p spāles cū hac cl'a: q ꝛc ꝛeberet ꝑferri oīb receptis ī ecclia ante generaliū lras: q ꝛrebat fm quez ordinez ꝛeberet ꝑdicti ꝑbendas assequi: ⁊ dicebat cōpost. q tercius excludebat ꝑmū: ꝗ q ꝑmus excludebat secūdū: q secūdus postponebat tertiū ex pso na ipsi secūdi: ⁊ si ñ ex sua: ꝑmus ōbebat hre ꝑmā: secūdus secundā: tertius terciā fm regulam: si vinco vincentez ꝛc. ff. ꝛe vtter. ⁊ temp. ꝑscrip. ō access. ad hoc. s. ō of. lega. dilectus. ꝗ hoc falsum vt hic vides ⁊ satis id ptz p ꝓsideratione intentōis pape: vt dicit lra. intētio ei ei fuit secundū ꝑferri tertio: ⁊ tertiū ꝑmo. ⁊ sic seruet ordo. ⁊ sic etiā fallit ⁊ locū habz regl'a illa: si vinco ꝛc ꝛe q no. xxiij. q. j. rogam. ⁊ fallit etiā illa regula in casu. l. j. ꝑ posite. ff. ad tercull'. eqsimū. §. si ex filio. C. ꝛe na. li. auē. licet. in auē. ꝛe eqlitate ꝛe. §. his. ff. q po. i pig. ha. l. claudius felix.
g Seruaret. q tū diligēter est fuāda. s. e. li. ꝛe pbē. cui ō nō. cum suis ꝓcꝛ.
h Contingit. ponit casuz. l. ff. ad tercull'. l. ij. §. obijcit. v. ꝗ si sit agnatꝰ. al'. ē ibi. §.
i Patre. carnali. ꝗ adoptato vt seqt.
k Fratre. ñ ꝓstitutis ī adoptiua familia ⁊ ō carnalib intellige.
l Pater. carnal' ꝓstitutꝰ ī adoptiua familia: vñ ꝛefert esse agnatus. Jo. an.
m Agnatus. s. frater. Tres ergo ponit regulas. Prima q pater carnalis adoptatus excludit matrem carnalem. Secunda q mater excludit agnatū: qō hodie fm iura. C. ⁊ auē. locum ñ hz. Tercia q agnatus excludit patrem carnalem ī adoptiua familia ꝓstitutū. pone ergo patrem ꝑmū impetrantē: matrē secūdū: agnatū terciū eū ꝑogatiua: ⁊ sic intelliges. ⁊ sic no. q ī assecutōe ꝑme ꝑbēde tertiꝰ nocet ꝑmo ⁊ sibi quo ad illā nō ꝓdest: tū sibi ꝓdest ī hoc: q: citius suā ꝓsequet. ⁊ est simile: vxor legitima excludit naturales nō legitimos: quia al's si non esset proles vel vxor legitima succederent in duabꝰ vncijs ⁊ tū ipa vxor excludit ab agnatis. C. vñ vir ⁊ vxor. l. j. ꝗ si ipsa non supesset naturales excludunt agnatos in duabus vncijs: hec ꝓbant. C. ꝛe na. li. auē. licet. ⁊ in auē. quibus mo. na. effi. le. §. siquis autem. coll'. vj. Jo. an.

recepto ⁊ alio a nobis in eadē ecclesia simlez gratiā adepto secundo: tercius ꝛeinde aucte nr̄a in ipsa parmensi ecclesia in canonicū ⁊ ī fratrē recipit cū ꝑogatiua gratie: qō oīb ꝑ decessoꝛ nr̄oꝛ aucte ñ at nr̄a receptis in assecutiōe ꝑbende ꝛebeat anteferri: post hec aūt quedā vacat ꝑbenda ī ecclesia memorata: queritē quis eorū alteri ꝑferat: ⁊ fm quem ordinem ꝑbendas assequi ꝛebeant tres ꝑdicti. Cū igit ex tenore gratie tercio a nobis concesse appareat euidenē nos voluisse ꝑmo tercium: ⁊ secūdū tercio anteferri: ꝛecernimꝰ q primā secūdus: secundam tercius: ⁊ terciā primus: ꝛebet obtinere ꝑbendaz: al's forma mandati mūne seruaret lz eū ex ꝑsona sua secūdus ꝑmā obtinere nō posset: ex ꝑsona tū terciꝰ q primū supat illā hz: sicut ꝓtingit in successiōe illiꝰ q abintestato relictis patre ī adoptiua familia ꝓstituto matre atq fratre ꝛecedit: in q successione pater ex se matrē excludit: ꝗ qm talem patrez agnatus materq vincit agnatū: mater patri ñ ex semetipsa: ꝗ agnati ꝑsona ī successiōe hmōi anteferet.

Item.

Quoniā ex cōstōne nr̄a p quā paulopost ꝑmotōez nostrā: ad summi pōtificatus apicē: oēs collatiōes ꝓuisiōes reseruatōnes ⁊ ꝓcessiones sup canonicatib dignitatib ꝑsonatibus ꝑbendis officijs portiomb prestimonijs ecclesijs parochialib ruralib et alijs q̄buscūq bñficijs ecclıasticis vacaturis: q̄cūq noīe cēserēt ac etiā sup canonicatibus sub expectatōe dignitatū vl' alioꝛ quorūcūq bñficioꝛ: q̄bus ius nō esset q̄sitū in re lz ad rem: a felicis recor. nicolao pa. iiij. ⁊ celestino. v. ꝑde. nr̄is factas siue ꝓcessas aucte ap. in fratꝛ nr̄oꝛ pñtia oīno cassauimus: irritauimꝰ ⁊ vacuauimꝰ cassas irritas ⁊ vacuas nūciauimus: ⁊ nullꝰ fore ꝛecreuimꝰ firmitatis: multe dubitatōes insurgūt: vt vnde ꝑfate ꝓstōis reuocatorie ꝓcessit editō: interpretatio eiꝰ q̄ ꝓcedat: pñti ꝛeclarandū duximꝰ sanctione q in illis q editionis tempore supdicte vltra statutū nūerū erant p cosdē ꝑdecessores canonici sub expectatōne ꝑbendaꝛ vel etiā portionū: eadem ꝓstō locū hz. Si aūt hmōi recepti vltra nūeꝛ distributiones ⁊ alia vt canōici ꝛe numero existētes sic tpe dicte reuocationis hēbāt q p cessionē vel ꝛecessuz illoꝛ q erāt intra numeꝛ ex vigore ꝓris gratie nil amplius assequi expectabāt nisi distributōnū seu ꝓtiū suaꝛ augmentū: cū forsan eēt ecclesia in q canōicoꝛ nō aūt portionū nūerus vl' ꝑbendaꝛ distinctio habebat: quantoq inter pauciores cuiusuis ecclesie diuidunt ꝓuentus: tanto

c Post. scz sexta kal's ianuarij. vt ibi dixi. id ē quinto die exeunte ꝛecē bꝛ: ⁊ super hoc vide qō dixi in fine huius libri sup data.
d Apicem. sic s. in p hemio huius li. §. sane. ⁊. xl. di. nō nos.
e Procedat. xj. q. j. § ex his. ꝛe sen. excō. inter alia. C. ꝛe legi. l. vl. ⁊ ō multiplici interpatione habes in pred. §. ex his. ⁊ ꝛe postu. c. j.
f Locuz habet. habes igitur ꝑmū casum ꝛeclaratoriū. salz in his receptis vltra numeꝛ expectantibus portiones vel ꝑbendas.
g Hmōi. scilicet aucte nicolai vel celestini.
h Decessum. vel ꝛepositōnē vel iuris ꝓuatōez ꝛe elec. cum in cuctis. ꝛe ꝛo. ⁊ ꝓtu. veritatis.
i Distincto. nunquid impetrans in tali ecclıa vt sibi ꝓuideat ꝛe canonicatu ⁊ ꝑbēda si vacat vel q̄primo vacauerit: vel se facultas obtulerit in tali ecclesia recipiet p has lras? ⁊ dicunt q̄dā q non: q: cōditio nō est exprimenda: q: ibi ꝑbenda nō vacat nec vacare ꝓt ꝛe ꝑben. dilecto. q: etiaz talia rescripta vt ambiciosa sunt restringenda. ꝛe elec. dudū. s. ꝛe ꝑbē. q̄uis. j. Alij dicūt q si simpliciter scribatur vt recipiatur: non obstante certo canonicoꝛ nūero: ꝗ ñ adijciat q ꝓuideat sibi ꝛe ꝑbenda si vacat vel q̄primo vacauerit: tunc statim recipiet etiā si nūerus canonicoꝛ ibi statutus non esset: quia illud nō ob. nō nuuit: ꝗ addit. scz q statim recipiat: licz ibi certus sit numerus: ꝗ exquo adijciat ꝛe prebēda si vacat ⁊c. patet q ꝛe tali ecclıa nō potest intelligi vt supius dictum est. Tercij dicūt: q si nō est distinctus nūerus canonicoꝛ nec ꝑbēdaꝛ: tali impetranti nō ꝓuidebit: ꝗ si nūerꝰ canonicoꝛ statutꝰ est vt in qōe ꝓposita ⁊ in casu nr̄o: p ꝓsequēs statutus intelligit certus nūerus portionū. ad hoc ꝛe ꝓsti. trāsla. ⁊ idē dicūt ecōuerso. hoc poteris videre p inno. s. e. ti. ex pte. ⁊ p cōpost. ꝛe rescrip. capl'm. in glo. magna. §. item quid si papa mādat aliquē. ostī. aūt ī ꝛecre. p. ex pte. dicit indistincte: q etiaz si nō sit certꝰ nūerus canonicoꝛ nec ꝑbendaꝛ: etiā si ī rescripto caueat q assignet ꝑbenda vacās vel q̄primū se facultas obtulerit: ⁊ nō ob. certo cañ. ⁊c. valet rescriptū. sequit eū fm eū: q si papa intēdat ꝓuidere ī ecclıa in q certꝰ nūerꝰ est: qō est minꝰ impetrabile: q multo fortiꝰ in ecclesia in q nō est certꝰ qō magis ē impetrabile: allegat s. ō ꝛeci. ex pte. iij. q si. sunt le. p venerabilē. ꝛe trāsla. c. vl. ⁊ ī cle. lr̄is. ō rescri. in glo. si. nec ob. q talis statim canonicatū ⁊ prebendam habebit: ⁊ q si

hoc durum sit obediendum est: de rescrip. si qñ. nec ob. q non extabit ꝯditio si vacat: qr illud si vacat non fuit appositū vt receptōnem conditionalem reddat: vel vt impedimētū inducat: sa. s. d rescrip. ꝯstitutꝰ. sꝫ vt impedimentū remoueat si qd esset: ⁊ q̄ causa dubitationis tollēde in rescriptis inseruntur ius eius non ledant: nec mandatū impediet. ff. manda. qr d mutua. ff. de mili. test. si miles. nec ambitiosum est pauperē clericū sibi bñficiū impetrare: de eta. ⁊ qli. tna. de pben. cū sm. nō ob. decre. ex pte. ⁊ decre. dilecto. qr lꝫ in tali ecclesia in qua nullus est numerus lateran. ꝯcilium locum nō habeat vt ibi: ꝓuisio tñ papalis locū hꝫ. ad hoc ix. q. iij. cūcta p mundū. ⁊ c. p pncipalem. fateř tñ q obstabit impetrātī penuria eccl'ie si tāta sit: q nō sufficiat plurib9 nō qlitercūqꝫ: sꝫ q qlibet honeste de sua portiōe viuere possit sm ꝯsuetudinē ꝓuincie vel in eadē ecclesia antiqꝰ obseruatā. s. de insti. c. j. ⁊ ij. Jo. an.

k Portiones. de ꝯsti. cū. M. in fi.

l Istos. tales q p vacatōnē nil recipiunt nisi portionū augmentū.

m Uel eos. tacite aggrediř aliū casum quē reuocatoria nō ꝯprehendit. Jo. an.

n Facultatis. ꝯcessas eis ad qs al's ꝑtinebat receptio: nec cautū erat in lr̄is illis q aucte ap. id face possent: hoc dico p decre. s. de rescri. cum aliquib9. ⁊ p verba ipsiꝰ reuocatorie: q̄ scripsi in pre. c. si is cui. ibi diciř p dictū antecessorē nřm seu eius aucte factas cōcessas seu cōmissas ⁊c.

o Prefatam. ratio qr nō sunt ipsoꝝ pontifici sꝫ recipientiū aucte recepti vt dixi in pre. decre. cum aliquibus. Jo. an.

p Existit. ista igiř est differentia inter hunc casum ⁊ pxi. qr ibi expectabat tñ augmentū portionis: hic certam pbendam vel portōnem dandam solum his qui erant de numero: ad illam igiř expectatōnem reuocatoria non extendiř ad istam sic.

q Erant facte. No. contra regulam quod p me nō stat ⁊c. s. de eo q mit. in pos. c. ij. vbi de hoc. nam p me non stetit qn fieret mihi collatō sꝫ p executorem: ⁊ tamen reuocatoria habet locum: ⁊ est iste excogitatꝰ casus ꝓpter reuocatoriam: q̄ reuocauit omne ius ad rem: sꝫ p petitiōē ad rem non in re ius habebam: ⁊ sepius habes simile q non sufficit quid petere nisi obtineař. s. de renū. quidam. ⁊ c. li. d elec. si religiosus. cum similibus. Jo. an.

a Si ad episcopū. Emanauit decre. ad declaratōnē decre. s. e. illa. ⁊ ad declaratōnem ⁊ correctōnem coꝝ que ibi. no. gof. inno. ⁊ osti. de ꝯces. pben. qr diuersitatem.

b Mortuo. idem est si quocūqꝫ alio modo vacet sedes renūciatione ⁊ depositione vł quouis modo: ad hoc. vij. q. j. §. ecce in quib9. xxxij. q. ij. in princi. Jo. an.

c Suspenso. pone q peccauit in decre. s. de pben. graue.

d Etiam si. hoc dicit ꝓpter dominum Inno. ⁊ ostien. qui dicebant q si episcopus intererat in capitulo vt canonicus ꝓpter mortem eius non impediebatur capitulum conferre nisi sicut per mortem alterius canonici: si autem vt prelatus eo mortuo conferre non poterat; nō est verum vt hic vides. Jo. an.

maiores fieri pñt singulorum pcipientiū portiones: ad istos vel eos q p lr̄as facultatis dictoꝝ pdecessoꝝ nroꝝ i aliqrū ecclesiaꝝ canonicos erant recepti: lꝫ pbendas vł alia bñficia expectarent: ꝯstitutōnem certum est non extendi pfatā. ¶ In illis vo q vltra numeꝝ aucte pfata in aliqꝝ ecclesiaꝝ canonicos iam recepti: q tum ad capl'm ⁊ ad chorum ac distributōnem pceptionē quotidianaꝝ plenitudinē iuris canonici tunc habebāt: sꝫ in eis dignitates psonatus pbendas portiones vł alia bñficia: que danř tñ existentib9 d numero expectabant: ꝯstōnem pfatam locū habere rōne hmōi expectatōnis dubium non existit. ¶ Sane in his q sup canonicatibus pbēdis et dignitatib9 parochialib9 vł aliis ecclesiis seu bñficiis qbuscūqꝫ a dictis pde. nřis lr̄as impetrauerūt: etiā si p executores illoꝝ facte fuerint reseruationes decreti interpositōes variiqꝫ ꝓcessus ⁊ etiā si eadē bñficia tūc vacabant ⁊ p impetrātes petitum fuerat ab executoribus: q eis illa ꝯferret: ñ tñ ipoꝝ bñficoꝝ vacantiū collationes tūc tpis erāt facte: locū hꝫ ꝯstō supdcā vt oēs hmōi grē: qrū rōne tūc nō erat ad collatōē pcessum ⁊ sic p ꝯsequēs ius i re nō fuerat ipsis ipetrātib9 acqsitū intelligāř peitꝰ ruocate. C Oni. viij

De sede vacante aliquid innouetur. Rubrica.

Si ad epm ⁊ capl'm cōiř ptineat coll'o pbendaꝝ mortuo epo vł a bñficioꝝ collatōne suspenso: poterit capitulū vacātes ꝯferre pbēdas etiā si epus interesse habeat in collatione hmōi vt prelatus. ¶ Idē poterit epus si capl'm ab ipsa collatōne suspendi cōtingat vel singulariter oēs de capitulo maioris excōicatōis vinculo innodari. ¶ Cum vo ad solum episcopū pbendarū spectat collatio cum consilio sui capituli vel assensu: defuncto episcopo vel suspenso: nisi episcopus in petenda relaxatione suspensionis huiusmodi sit in mora: capl'm se non pōt intromittere de eisdē. ¶ Ubi vo de speciali alicuius ecclesie

e Prelatus. interdum enim est vt canonicus: de conces. preben. postulastis. de preben. cum in ecclesia. de appellati. a collatione. s. eodem libro. Dñs Jo. an.

f Singulariter hoc dixit: qr capl'm vniuersitas vł collegiū excōcari nō debet. j. de sen. ex. romana. §. in vniuersitatem.

g Maioris. si. enī minoris eligē possent de cle. excō. mi. si celebrat. Suspensi autē vel maiori excōicatōe ligati non eligunt nec eligunř. vt de elec. cū inter. ⁊ de consue. cū dilectus. vbi de hoc.

h Assensu. hoc dixit cōpost. esse de iure cōi in ipsis prebendis cathedralis ecclesie: vt no. s. de elec. cum ecclesia vultana. Scire debes q cū episcopꝰ habet conferre prebendam cum consensu capituli si sunt. xx. canonici. ⁊ x. consentiant non valet collatio qr non habet maiorē pte capituli: sꝫ si haberet vocem in capitulo vt canonicus: tunc dicereř facta ab. xj. et sic a maiori pte capituli: de conces. preben. postulastis. Inř ista āt duo scilicꝫ consilium et assensū est magna differentia: quod dic vt no. s. de arbi. cum olim. de elect. cum in veteri. Jo. an.

i Nisi. istō nisi venit exceptiue a suspenso. Jo. an.

k In mora. si ergo sit in mora hñ poterit se intromittere capl'm Sed quero: nūquid capl'm hoc casu canonias statim exqꝫ epus fuerit in mora possit conferre: vel an post morā petēdi sex mēses hēat expectare: ⁊ vř q exquo fuit in mora petendi absolutōnē demū post sex menses ⁊ non ante ꝯferre possit: qr anteqꝫ fuerit in mora non currit tempus: postea incipit currere: de conces. preben. qr diuersitatē. de elec. c. vl. si episcopus simpliciter sine cōsensu capituli haberet cōferre locum haberet quod s dixi. sꝫ hic de consensu capituli habet conferre: vnde videtur a contrario sensu istius littere: q statim exquo fuit i mora capitulum possit conferre. Sed cum hic equiperet consilium ⁊ consensum verum puto quod prius dixi sed quando diceř esse i mora: hocipso q qcito potuit licentiā non petiit. ff. ad tercul'. l. ij. §. confestim. non tamen amara facienda est interpretatio. ff. de dona. inter virum ⁊ vxo. si id quod. §. siquis sm operas. nec est calūniosa: s. de praui'. in his. ff. ad exhi. l. penul'. arbitrabiř ergo hic bonus iudex. ff. de iur. deli. l. j. Si autē maliciose impediať ne petere possit subuenitur ei quia non est in mora: de conces. preben. postulastis. nisi ipse hoc ꝓcuraret. ff. siqs caui. l. ij. §. vl. de offi. dele. pastoral'. §. finali. Dñs Jo. an.

l Ubi vo. facit ad ea que no. ꝯsti. d elec. c. vl. in fi. ⁊ vincē. ⁊ compost. de insti. c. vlt. in fi.

m Cum consilio. Quid si cum cōsensu. Idem videtur: cū eadē sit ratio vacatōnis diuine in hoc casu: ⁊ ad hoc s. de pben. si apostolica. ⁊ aliquando consilium ponitur pro consensu: d offi. delega. venerabilis. de fo. compe. c. j. Contrarium credo: quia cum habet eligere de consensu: non sic liberam habet potestatem: sicut cum de consilio. vnde minus habet expectare hoc casu q in illo: dico tñ q